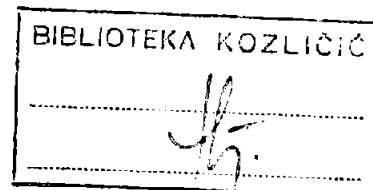
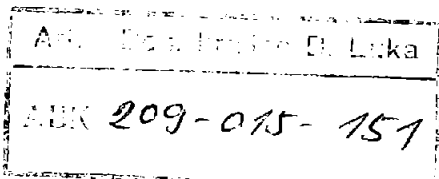

Zagreb 14. VII 1982.

Ublo poštomani družice por. korvete

Vaše pismo od 11.07. sam primio pa Vam odmah i odgovaram na njega. Načelost neće moći biti precizan na nekoje Vaše upite u vezi tadašnjih plata i ekonomskog položaja mornara, podoficira i oficira. Ja ću nastojati da Vam što približnije dočaram tadašnje stanje.

1. Ekonomski položaj

U tadašnjoj R.M. mornari su služili svoj kadrovski rok od 1 1/2 god. Njihova plata iznosila je cca 12 Din mjesečno, sa nakanom da mornar uz pomoć beprovali postu za cipele, kako bi mu obuća bila uredna.

Podoficiri su primali znatno više. Tako podmarinanci su imali mjesečno 260 Din te moćanu hranu od 18 Din dnevno ako su bili uhranjeni. Varednici su dobivali 380 Din + moćanu hranu ako su bili uhranjeni. Od takove moćane hrane, uvijek se je nešto dalo, ako je "provijantski" bio vjst, uštedjeti, što se je posebno isplaćivalo krajem mjeseca. Provijantski podoficer se je redovito smjenjivao u određenim rokovima.

Usporedbe radi navodim cijene nekih artikala.

Govedina 7 Din/kg, Kruh 2 Din/kg, jaje 25-30 para, Kompletan ručak u restoranu 10 Din.

Par muških polucipela 180-200 Din. Košulje 35-50 Din

Stariji podoficiri, vode III, II i I. klase imali su 1200 do 1400 Din mjesečno + moćanu hranu.

Da oficirski kadar nisam u mogućnosti dati Vam

te podatke. Oni su imali posebnu kuhinju i pentri, kao i odgovarajućeg podoficira, zbornika.

2. Državljeni te vojnohiperarefipoti položaj i odnos.

Tu se je u glavnom radilo o 3 vrsti ljudi i to:

1. Baqra u koju su spadali svi mornari od mada, što su bili na odsluženju vojnog roka,

zatim niži podoficiri, podmarednici pa čak ponekad i marednici, što je u mnogome ovisilo o oštiri i stari oficirskog kadra

2. Viši podoficiri (kao vođe detaļa) vode i do tri klase

koji su već nešto pretstavljali i reučili, bio se odnos na gledanje civilnog građanstva kao i na odnos komandnog kadra, dakle oficira

3. Oficiri. (mogu odmah do istaknem veliku razliku

koja je postojala između mladih i starijih činova)

Poručnik korvete pa čak i por. prepate od strane viših oficira bili su tretirani kao balavci i mermalice.

Vidio sam na moje oči i naprepaštenje, kako je komandant podmorničkog broda Hvar, sa kravatu nekako poručnika korvete ruke ga da se pripre i baže osmotri neko prijavio mjesto palube. Taj komandant imenom Krišnjari, bio je poznat po svom tiranškom stavi, prema svima podređenima. Kada bi dolazio na brod zahtijevao je truhli signal mahar i za vrijeme ručka kada je porada većinom ručavala na palubi broda

Arhivski list D. Luka

SLK 209-015-151

BIBLIOTEKA KOZULIC

Odnosi. Odnosi između visini oficirima mi su poznati
mo vjerujem da mi je bio častar i da su vršene razne
podvale.

Odnos mladih oficira prema podoficirima bio je krut
i često izrazivajući. No, mladost je ipak prevladavala
pa čušte jednu epodu iz mandrača u tihu.

Mi smo voljeli vater-polo i igrali ga često. Nismo baš bili
neki majstori te igre, onako bez trenera i poznavanja
prave taktike u igri, jednoga dana, gledajući nas, jedan
poručnik koriste štoci u vodu i zaigra sa nama. Bilo
nam je svima neobično drago. Smjesta smo ga zaveli,
ta kaka i ne bi. Eto, igra sa nama. Znači i mi smo
metko i nešto. Nažalost to je bila jedna, važno jedina
epizoda te vrste. Taj mladi oficir dobio je još istoga
dana strogi rekar, radi toga profanog čina, što je, eto,
uspostavio prijateljski odnos sa mahar samo u sportskoj
igri.

Za čitavo vrijeme službe u R.M. ne pamtim mi jedan
slučaj neke ljudske razgovora između oficira i podoficira.
Komunikacija je vodena samo u vrstu prigovaranja, pod-
ajšnjavanja i kažnjavanja. Podoficiri su iz dva služe
mrzili oficire radi nepravednosti i sadističkog ponašanja
onogucenog vojnim propisima i disciplinom.

Još jedan nimalo zgodan slučaj. Jednom putihome u
Splitu za vrijeme izlaska išao sam u restoran da popijem
pivo. Nekih dječak mi odmah priate gledajući me radostno
a ja, budući volim djecu, čučnem se njima i zapodjenem
razgovor. Odjednom iz ugla zapre mehi glas. "Gundo, dli
ruke od vojnika" Bio je to neki konobar koji sigurno
mi je volio vojnike mi moruare

th.

10

svakom priliku mjestami bi o nama porpadno govorili nazivajući nas „supari“.

Uzimajući me u obzir, čovjek je izgubio volju za život i sa nestručjenjem brojao dane vojnog službovanja. Vrlo mali broj je onih koji su odlučili ostati u R.M. To koji polubor, signalista, torpedista ili telegrafista, dok je go. marinista i električara, jedva čekao na dan voje slobode i vraćanje u gradanstvo.

Kada sam izbačen iz R.M. kao štelan po red i disciplinu radi vojnog marksističkog obilježavanja, započeo sam se uplivom sindikata kao strojar u Srednjem Uredu za Organizaciju radnika u Zagrebu. Nikakove veze sa K.P. nisam imao. Čudio sam se što me nitko ne kontaktira. Dugo zatim, dobio sam sugestiju da se mene izbjegava jer sam kompromitiran i tako opasan radi moguće provale. Meni je to padalo vrlo teško. Počeo sam konacno da se pretvaram u komunistu-kamotnjaka, ako to mogu da kažem. Za vrijeme rata radio sam kao simpatizer, na crvenoj pomoći itd. Poslije oslobođenja porvao sam u K.P. kao kandidat i konacno član u tvornici Varteks u Varaždinu. Tada sam nespretno upao u slabe međufinancijske odnose vodene izvanostu predstavnik vojske (član KOS) i direktora tvornice. Na kraju sam zbog idanih izjava na gradskom komi. tetu na štetu direktora, isključen iz K.P. Zato se nisam jer sam se općao povrijeden a Tvoroslav sam po prirodi. Kao posljedica toga bio sam premješten kao pog. inženjer u Srbiju u Paracin, tvornicu Branko Krsmanović. Od tuda sam od strane ministarstva opet bio premješten makou 8 god. u TPK. Zagreb i tu sam i penzioniran. To ću to vrijeme nisam član K.P.

Na kraju krajeva za mene je vrijeme provedeno u R.M. najbivši doba mog života.

I ako sa puno poleta, težan enađa i napredovanja nisao sam u R.M. namo podere timi cijene, što sam dokazao postajući prvim dohom u školi te raznim tečajima, konačno sam dobio do toga da budem izbačen kao štetan po disciplinu. Svakle najbivši hvaljen i istican kao uzor, postao sam najgori 2j. komunista. Sve to je sigurno ta situacija upadala u oči. Razlog je postajao sve jasniji. Ja ipak nisam promatirao moj život i učinio sam pošteno sve ono što mi je ležalo na srcu.

I ako nisam i ne želim biti član K.P. poštujem sve prave borce za izgradnju novog i pravjednog ljudskog društva.

Ja vas družie por. komete
družarshi pozdravljam:

Arhiv. Dos. krošnje B. Luka
ABK 209-015-151

Stj. Zarković
pensioner

BIBLIOTEKA KOZLIČIĆ
H.